

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-11S/140/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200028
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:1017200028.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej LL.M (spravodajca), členiek senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a Mgr. Jany Ondrejkovej v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, zast.: SOUKENÍK – ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. k. 3333/2016 zo dňa 04.11.2016, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave z r u š u j e rozhodnutie žalovanej č. k. 3333/2016 zo dňa 04.11.2016 a vec vracia žalovanej na ďalšie konanie.

II. Súd z a m i e t a návrh žalobcu na prerušenie konania.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný zrealizoval dňa 06.02.2016 kontrolu potravín v prevádzke žalobcu – supermarkete BILLA č. 211 na adrese Hviezdoslavova 35, Nitra, o čom bol spísaný dňa 06.02.2016 záznam o výkone úradnej kontroly potravín pod č. ŠVPS SR/2016/So, Mi, Má/06 (ďalej len „záznam o výkone úradnej kontroly potravín“). Regionálna veterinárna a potravinová správa Nitra (ďalej „RVPS Nitra“) vykonala dňa 16.02.2016 dodatočnú úradnú kontrolu potravín v vyššie uvedenej prevádzke, o čom bol dňa 16.02.2016 spísaný záznam o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2016/So, Mi, Má/06/DÚKP/HaČu (ďalej len „záznam o dodatočnej úradnej kontrole potravín“). Žalobcovi bolo dňa 15.8.2016 doručené od RVPS NR upovedomenie o začatí správneho konania (zo dňa 09.08.2016) voči nemu vo veci uloženia pokuty pre podozrenie zo spáchania iných správnych deliktov, ktorých sa mal žalobca dopustiť počas výkonu úradnej kontroly potravín. Žalobca sa písomne vyjadril listom z 25.8.2016 k upovedomeniu o začatí správneho konania (viď na čl. 3 až 6 v súdnom spise), ale RVPS NR rozhodnutím č. 1704/2016 z 13.09.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi úhrnnú pokutu vo výške 1.000.000 eur za porušenie povinností v zmysle § 28 ods. 4 písm. i) zákona NR SR č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o potravinách“) v spojení s § 28 nešpecifikovaného zákona. Pokuta bola uložená za nedostatky zistené pri úradnej kontrole potravín dňa 06.02.2016 v čase od 08,45 hod. do 15,45 hod. v Billa s.r.o., Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, konkrétne v jej prevádzke: Filiálka 211, Hviezdoslavova 35, 949 01 Nitra.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 29.9.2016, ktorým sa domáhal jeho zrušenia. Žalovaná rozhodnutím č. k 3333/2016 zo dňa 04.11.2016 zmenila výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia okrem výšky pokuty (ďalej len „rozhodnutie o odvolaní“), s ktorou sa stotožnila. Zmena výrokovej časti bola v tom, že popisala vo výroku rozhodnutia do viacerých odsekov (viď na čl. 49 až 51 súdneho spisu) okolnosti preukazujúce opakované protiprávne konanie podľa: 1) §4 ods. 1, § 6 ods. 5 písm. a), d) a § 12 ods. 1 písm. h) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 4 písm. a), i), § 28 ods. 7,8 zákona o potravinách; 2) §4 ods. 1, § 6 ods. 5 písm. d) a § 12 ods. 1 písm. h) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 4 písm. i), § 28 ods. 7,8 zákona o potravinách; 3) §4 ods. 1, § 10 písm. a), b), § 12 ods. 1 písm. b) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o), § 28 ods. 6 zákona o potravinách; 4) § 4 ods. 1, § 10 písm. c), d) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách; 5) §4 ods. 1, § 10 písm. a) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách; 6) §4 ods. 1, § 12 ods. 1 písm. m) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách; 7) §4 ods. 1, § 12 ods.1 písm. p) zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách; 8) §3 ods. 3, § 4 ods. 1 zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. f) zákona o potravinách; 9) §3 ods. 3, § 4 ods. 1 zákona o potravinách spojené s správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. f) zákona o potravinách. Pokutu ponechala vo výške určenej RVPS Nitra odvolávajúc sa na § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách. Rozhodnutie žalovanej o odvolaní bolo doručené žalobcovi dňa 07.11.2016.

II.

Žaloba

3. Žalobca sa žalobou zo dňa 04.01.2017, doručenu pôvodne Krajskému súdu v Bratislave dňa 09.01.2017, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. k. 3333/2016 zo dňa 04.11.2016 s odkazom na ustanovenia Správneho súdneho poriadku (§ 2 ods. 2, § 177 ods. 1, § 181 ods. 1, § 191 ods. 1 písm. a) až g) a jeho zrušenia z dôvodov: nesprávne právne posúdenie veci; nedostatočné zistenie skutkového stavu v rozpore s obsahom administratívneho spisu; nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov; podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Ako ďalší dôvod uviedol, že rozhodnutie žalovanej je nezákonné a nepreskúmateľné, lebo došlo k porušeniu zásady dvojinstančnosti správneho konania odvolávajúc sa na § 6 ods. 2 písm. a) a c) zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, lebo Štátna veterinárna a potravinová správa rozhoduje v druhom stupni vo veciach, o ktorých v prvom stupni rozhoduje regionálna veterinárna a potravinová správa a ústav kontroly veterinárnych liečiv. Podľa záznamu o výkone úradnej kontroly potravín vykonali kontrolu dňa 06.02.2016 inšpektori žalovanej, ktorá je nadriadeným a dozorným orgánom RVPS Nitra a zabezpečuje dvojinstančnosť konania pri podanom opravnom prostriedku voči rozhodnutiu regionálnej veterinárnej a potravinovej správy. Žalovaná ako druhostupňový orgán sa nemôže podieľať na výkone úradnej kontroly potravín aj s odkazom na § 9 ods. 2, §53 a § 58 ods. 1 Správneho poriadku, a preto vykonaním kontroly inšpektormi žalovanej došlo k narušeniu objektívnosti a nestrannosti rozhodovania RVPS Nitra. Žalovaná mala po zrealizovanej kontrole vydať prvostupňové rozhodnutie a o odvolaní by rozhodovalo Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR.

4. Žalobca považuje dôkazy z výkonu úradnej kontroly potravín za nepreskúmateľné odvolávajúc sa na § 22 ods. 1,2 Správneho poriadku a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, lebo bola úradná kontrola potravín vykonaná (6.2.2016 a 16.2.2016) bez prítomnosti jeho zástupcu oprávneného konať v jeho mene, inšpektori vstúpili do prevádzky bez povolenia a bez vedomia oprávnenej osoby žalobcu, inšpektorov pri kontrole nesprevádzal poverený zamestnanec žalobcu s možnosťou vyjadriť sa k zisteniam a postupu kontroly. Žalovaná spísal len záznam o výkone úradnej kontroly potravín (nie zápisnicu podľa § 22 Správneho poriadku) neobsahujúci celý priebeh kontroly, samotné porušenia sú uvádzané len okrajovo, absentujú prílohy ohľadom fotodokumentácie nedostatkov, síce v obsahu záznamu sú uvádzané. V zázname nie sú uvádzané konkrétny kontrolóri a ktoré výrobky kontrolovali. Potvrdil, že fotodokumentácia mu bola predložená až spolu s upovedomením o začatí správneho konania.

5. Žalobca tvrdí, že u neho absentovalo protiprávne konanie, rozhodnutie žalovanej považuje za nezákonné, nepreskúmateľné. Namieťa porušenie zákazu umiestňovať na trh potraviny po dátume

spotreby či minimálnej trvanlivosti (ďalej len „DMT“), lebo boli v skladových priestoroch mimo predajnej plochy, preto neporušil § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách. V upovedomení o začatí správneho konania nebol upovedomený o údajnom porušení § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, preto sa nemal možnosť k tomu vyjadriť. Záznam o výkone úradnej kontroly potravín síce podpísal zástupca vedúcej filiálky A. B., ktorý nebol prítomný pri kontrole a nie je oprávnený konať v mene žalobcu, preto ani nebol oprávnený vyjadriť sa k predmetnému záznamu. Žalobca namieta žalovanou tvrdené porušenie povinnosti zabezpečiť skladovanie potravín v takých priestoroch, aby sa zachovala ich bezpečnosť, kvalita a biologická hodnota a porušení povinnosti zabezpečiť hygienu predaja žalobca. Dvere z vonkajšieho prostredia do priestoru skladu boli v dobrom stave, tesne nepriliehali k podlahe, ale sú konštruované s účelom zabrániť vniknutiu škodcov, pritom žalovaná veľkosť medzere vo dverách riadne nezdokumentovala. Žalobca dodal, že pravdepodobne zlyhaním ľudského faktora došlo k porušeniu zákona o potravinách a neporušil povinnosť kontrolovať a zákonne skladovať potraviny. Neporušil ani povinnosť zabezpečiť minimalizáciu rizika kontaminácie potravín v styku so zariadeniami, chladiace zariadenie napriek námraze spĺňalo podmienky. Podľa žalobcu teplomer inšpektorov bol poškodený alebo nesprávne nakalibrovaný, lebo on neporušil povinnosť uchovávať potraviny v teplotách deklarovaných výrobcom na obale, lebo prostredie opakovane zmeral kalibrovaným teplomerom. K nesprávnemu označeniu tovaru (na obale nebolo uvedené, že po rozmrazení sa potravina nemá znovu zmrazovať) došlo pochybením výrobcu, pritom takto označený tovar bol stiahnutý z predaja, nedošlo k ohrozeniu zdravia spotrebiteľov. Podľa žalobcu on neporušil ani povinnosť označiť potraviny v blízkosti ich umiestnenia údajom o prítomnosti alergénov s odkazom na znenie obsahu § 3 ods. 1 písm. b) vyhlášky o požiadavkách na označovanie potravín, lebo mal katalóg v blízkosti lahôdkarských produktov.

6. Žalobca v žalobe namieta nesprávnu právnu kvalifikáciu, lebo v zmysle § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách mu uložil pokutu 1.000.000 eur pri absencii opakovaného porušenia tej istej povinnosti (to isté písmeno príslušného odseku zákona o potravinách). Rozhodnutím žalobcu zo dňa 26.11.2015 mu bola uložená pokuta 25.000 eur podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách. Pritom v zmysle rozhodnutia žalovanej dostal úhrnnú pokutu 1.000.000 eur podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách. Keďže sa potraviny po dátume spotreby nenachádzali na predajnej ploche, tak ani nedošlo podľa žalobcu k opakovanému porušeniu povinnosti podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách.

7. Žalobca ďalej namieta, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a právo na ochranu súkromia odvolávajúc sa na čl. 1,6, 8 ods. 1,2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a rozsudok KS v Bratislave z 25.3.2015, sp. zn. 2S/245/2014. Tvrdí, že kontrola žalovanej z 6.2.2016 nie je nevyhnutná v demokratickej spoločnosti.

8. V poslednom rade žalobca namietal neprimeranosť výšky uloženej pokuty 1.000.000 eur odvolávajúc sa okrem iného na: a) čl. 55 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29.4.2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (ďalej len „nariadenie č. 882/2004“), podľa ktorého musia byť zavedené sankcie účinné, úmerné a odradzujúce; b) čl. 17 ods. 2 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a rady z 28.1.2002 (ďalej len „nariadenie č. 178/2002“) pokuty musia byť účinné, primerané a odrádzajúce; c) pokuta 1.000.000 eur je neúmerne zásah do jeho majetku; d) sankciu nepovažuje za úmernú závažnosti údajných porušení, hlavne ak výška pokuty viac ako 10.225 násobne prevyšovala cenu tovaru údajne umiestňovaného na trh po dátume spotreby. Podporne žalobca odkazoval na rozhodnutie KS v Bratislave z 25.10.2016, sp. zn. 5S/114/2016, rovnako na ods. 14 až 19, 21,24 a 26 rozsudku ESD z 9.3.1978 vo veci 106/77 (Simmenthal II) s povinnosťou pre krajský súd zabezpečiť plný účinok noriem Európskeho práva a neuplatniť § 28 ods. 8 zákona o potravinách, ktoré je podľa žalobcu v rozpore s právom EÚ. V súvislosti s tým, že na administratívne trestanie sa primerane aplikujú zásady trestnoprávneho trestania upriamil pozornosť aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn.: PL. ÚS 106/2011 ako aj viaceré články Ústavy SR. Neprimeranosť výšky uloženej pokuty vidí žalobca aj v tom, že žalovaná musí uložiť kontrolovanému subjektu pokutu minimálne vo výške 1.000.000 eur.

9. Žalobca doplnenými podaniami doručenými súdu dňa 09.03.2017, dňa 05.06.2017 a dňa 11.06.2019 okrem iného uviedol, že uloženie pokuty 1.000.000 eur bude mať pre neho likvidačný charakter, aj keď podľa individuálnej účtovnej závierky k 31.12.2015 mal v účtovnom roku 2015 účtovný zisk 4.081.000 eur, záväzky vo výške 107.391.000 eur, žalovaná mu uložila viacero pokút po 1.000.000 eur

(špecifikované sú na čl. 109 súdneho spisu), čím sa zasahuje aj do jeho vlastníckych práv značným spôsobom. § 28 ods. 8 zákona o potravinách považuje v rozpore s čl. 1 a čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „LZPS“), aj v rozpore s nariadením (ES) č. 178/2002, lebo určenie dolnej sadzby pokuty 1.000.000 eur odporuje účelu sledovanému nariadením. Žiadal prerušiť toto konanie podľa § 100 ods. 1 písm. a) SSP a podať návrh na začatie konania o súlade § 28 ods. 8 zákona o potravinách s LZPS a nariadeniami (ES) č. 852/2004, č. 178/2002, lebo takýmito vysokým pokutami sú postihovaný len prevádzkovatelia potravinárskych podnikov. Podaním doručeným súdu dňa 11.06.2019 žalobca žiadal, aby súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie konkrétne prejudiciálne otázky (na čl. 298 súdneho spisu): a) Aké faktory musí zohľadňovať vnútroštátny súd pri hodnotení, či je pokuta, ktorú ustanovuje právo členského štátu upravujúce sankcie za porušenia potravinového a krmivového práva a iných ustanovení Európskej únie týkajúcich sa ochrany zdravia zvierat a starostlivosti o zvieratá, primeraná v zmysle jednotlivých ustanovení článku 55 ods. 1 Nariadenia č. 882/2004 a článku 17 ods. 2 Nariadenia č. 178/2002?; b) S ohľadom na odpoveď na prvú otázku, bráni požiadavka primeranosti v zmysle článku 55 ods. 1 Nariadenia č. 882/2004 a článku 17 ods. 2 Nariadenia č. 178/2002 členskému štátu udeliť, berúc pritom tiež do úvahy práva prevádzkovateľov potravinových podnikov, pokutu na spodnej hranici sadzby vo výške 1.000.000eur za porušenie povinností podľa týchto nariadení bez ohľadu na závažnosť a druh porušenia a bez ohľadu na účel povinnosti stanovenej potravinovým právom, ktorej splnenie má táto pokuta údajne za cieľ vynútiť?; c) Pri hodnotení primeranosti v zmysle článku 55 ods. 1 Nariadenia č. 882/2004 a článku 17 ods. 2 Nariadenia č. 178/2002 spodnej hranice sadzby pokuty vo výške 1.000.000 eur za porušenie povinností podľa týchto nariadení, musí vnútroštátny súd vziať do úvahy, či sa povinnosť potravinového práva, ktorej splnenie má pokuta údajne vynútiť, týka len ochrany kvality potravín a nie ochrany ľudského zdravia? Zároveň žiadal prerušiť toto správne súdne konanie vedené pod spis. zn.11S/140/2017 až do rozhodnutia Súdnemu dvoru Európskej únie.

III.

Vyjadrenie žalovanej

10. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 28.02.2017 a doplneným vyjadrením doručeným súdu 26.01.2018 (na čl. 144 súdneho spisu) navrhla žalobu zamietnuť, zopakoval špecifikáciu ním zistených nedostatkov v rámci kontroly inšpektormi dňa 06.02.2016 (čl. 86 až 87 súdneho spisu). Všetky skutočnosti zistené kontrolou boli spísané do záznamu o úradnej kontrole pod č. ŠVPS SR/2016/So, Mi, Má/06 zo dňa 06.02.2016, niektoré zistené nedostatky boli aj zdokumentované fotografiami, inšpektori podľa § 20 ods. 9 zákona o potravinách uložili na mieste opatrenia s termínom plnenia do 16.6.2015. Predmetný záznam podpísal A. B. ako zástupca vedúcej filiálky a uviedol, že „Berie na vedomie zistené nedostatky a upovedomí vedenie spoločnosti“. Dňa 16.2.2016 bola vykonaná dodatočná kontrola, bolo zistené splnenie uložených opatrení a bol o tom spísaný záznam o dodatočnej úradnej kontrole potravín dňa 16.02.2016. RVPS Nitra začala správne konanie, o čom upovedomila žalobcu a ten sa k tomu vyjadril listom z 25.8.2016. RVPS Nitra vydala dňa 13.9.2016 rozhodnutie č. k. 1704/2016a uznala žalobcu zodpovedného za spáchanie správnych deliktov podľa § 28 ods. 2 písm. f), o) a § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách, uložila žalobcovi pokutu 1.000.000 eur, voči ktorému podal žalobca odvolanie. Žalovaná ako druhostupňový orgán dňa 04.11.2016 zmenila svojim rozhodnutím č. k. 3333/2016 prvostupňové rozhodnutie tak, že umiestňovanie potravín na trh po dátume spotreby posúdil nie len ako správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. i) ale aj podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, úhrnnú pokutu vymedzila jednoznačne podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách, nanovo posúdila vytýkané nedostatky, vyhodnotila opakovanosť protiprávnosti konania nie len podľa § 28 ods. 8 ale aj § 28 ods. 6,7 zákona o potravinách. Výšku uloženej pokuty nechal nezmenenú.

11. Žalovaná poprela porušenie zásady dvojnásťnásťnosti konania, prvostupňové konanie bolo vedené na RVPS Nitra a ona (žalovaná) rozhodovala až o odvolaní ako druhostupňový orgán. Žalobcovi bolo poskytnuté právo na odvolanie, ktoré využil. O odvolaní rozhodoval zamestnanec, ktorý sa nezúčastnil úradnej kontroly potravín. Výsledky kontroly boli doručené pre RVPS Nitra (postupovým listom) bez právneho posúdenia len ako administratívny úkon a ak boli zistené pri kontrole skutočnosti nasvedčujúce porušenie či nedodržanie povinností, tak priamo zákon o potravinách nariaďuje správne orgánu konať a rozhodnúť o uložení sankcie. RVPS Nitra vec posúdila, nedostatky priradila pod skutkové podstaty správnych deliktov, určila výšku pokuty a žalovaná rozhodovala až v druhom stupni. Oprávnenie inšpektorov ŠVPS A RVPS vykonávať úradné kontroly vyplývajú zo zákona o potravinách (§ 23 ods. 1), záznam z kontroly a fotodokumentácia boli vyhotovené za prítomnosti zamestnanca prevádzkovateľa.

12. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením o nepreskúmateľnosti dôkazov, úradný záznam z kontroly spĺňa všetky náležitosti vyplývajúce z nariadenia (ES) č. 882/2004, aj vnútorného predpisu - pokynu ŠVPS SR č. 11/2012, podporne sa opiera o § 18, § 21 ods. 1 písm. b) až d), § 20 ods. 7, 8, 9 až 11 zákona o potravinách, ako aj o čl. 2 ods. 1, 7, čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 4 ods. 1, 2 písm. g), čl. 10 ods. 1, 2 písm. a) až i), čl. 9 ods. 1 až 3, čl. 54 ods. 3, čl. 55 ods. 1 nariadenie (ES) č. 882/2004. Správne konanie nezačína úradnou kontrolou, preto ani záznam z úradnej kontroly potravín nemusí byť vo forme zápisnice s náležitosťami podľa § 22 zákona o správnom konaní. Žalobca sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k podkladu a k spôsobu jeho zistenia (§ 33 ods. 2 zákona o správnom konaní). Popiera nezákonnosť dôkazov, lebo inšpektori sú oprávnení v každom čase vstupovať do potravinárskych prevádzok bez predchádzajúceho ohlásenia, preukázali sa preukazmi i povereniami, zamestnanci žalobcu s nimi spolupracovali a predložili požadovanú dokumentáciu. K námietke žalobcu o nezažurnalizovanom úradnom zázname doplnil, že bezprostredne po kontrole nie je možné záznam zviazať. Predmetom kontroly boli potraviny na predaj a týčto sa aj týkalo uložené opatrenie, ale pri kontrole boli nájdené na predajni potraviny po uplynutí DS a DMT. Fotodokumentácia potravín po uplynutí DS a DMT bola robená až po ich odstránení z predajnej plochy. Poukázal na to, že žalobca sa nemôže zbaviť zodpovednosti za zistený stav ohľadom čistoty prevádzkových priestorov s odkazom na zlyhanie ľudského faktora. Stav skladovania a uchovávaní lahôdkarských a mäsových výrobkov v chladiacom sklade bol dňa 06.02.2016 zistený, konštatovaný a vyfotografovaný, v mraziacom zariadení bola námraza. Tvrdenie žalobcu o uchovávaní potravín pri teplotách deklarovaných výrobcami na obale hodnotí žalovaná ako klamlivú, lebo žalobca ani len vo svojich vyjadreniach neuviedol, akú teplotu nameral vlastným teplomerom. Prevádzkareň s umiestňovaním trhu na potraviny nemožno považovať za obydlie s garantovanou ochranou súkromia a nedotknuteľnosti. Pri kontrole nezasahovali inšpektori do súkromnej sféry účastníka konania, len vykonávali kontrolu v prevádzkových častiach objektu filiálky žalobcu.

13. Žalovaná žiadajúc zamietnuť žalobu ako nedôvodnú na podporu svojich tvrdení poukázala na množstvo rozsudkov krajských súdov ako aj NS SR, ktorých argumentácia sa zhoduje s jej argumentáciou. Napr. rozsudok NS SR z 27.9.2017, sp. zn. 7Sžo/262/2015 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave z 18.6.2015, sp. zn. 1S 141/2014-117 (námietky žalobcu boli vyhodnotené ako nedôvodné), na rozsudok KS v Bratislave z 14.7.2016, sp. zn. 1S 173/2015-57 (zamietnutá žaloba TESCO STORES SR, a.s.), rozsudok KS v Bratislave č. k. 2S/245/2014-165 zo dňa 25.3.2015, KS v Prešove č. k. 1S/16/2015-118 z 29.5.2015, rozsudok NS SR sp. zn. 4Sžnz/5/2015-136 z 02.02.2016, nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 792/2016 z 9.5.2017.

IV.

Replika žalobcu

14. Podľa žalobcu je pre nezaujatosť prvostupňového rozhodnutia potrebné, aby prvostupňový a druhostupňový orgán medzi sebou nekomunikovali. O odvolaní rozhodoval orgán totožný s orgánom, ktorý vykonal nezákonnú úradnú kontrolu potravín a výkonom kontroly hybridnou skupinou inšpektorov dňa 6.2.2016 došlo k porušeniu dvojinstančnosti konania, lebo úradný postup zamestnanca pri úradnej kontrole potravín je úradným postupom toho istého orgánu, ktorý rozhodol o odvolaní. Pritom žalovaná môže udeliť poverenie na výkon kontroly v územnom obvode inej regionálnej veterinárnej a potravinovej správy len zamestnancami regionálnej veterinárnej a potravinovej správy, ale nie vlastným zamestnancom. Žalovaná v zázname o výkone úradnej kontroly potravín jasne definoval porušenia zákona o potravinách, čím prejudikoval rozhodnutie pri odvolacom konaní. Pri úradnej kontrole potravín je podľa názoru žalobcu potrebné aplikovať Správny poriadok, preto mal mať záznam o kontrole formou zápisnice. Kontrola bola zrealizovaná bez povolenia a bez vedomia osoby oprávnenej konať mene žalobcu, v neprítomnosti jeho zamestnanca. Žalobca zotrval na tom, že potraviny po dátume spotreby/ dátume minimálnej trvanlivosti neboli na predajnej ploche, preto ani nedošlo k porušeniu § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách. Výroba, balenie alebo umiestňovanie na trh potraviny nesprávne označenej alebo neoznačenej je podľa zákona o potravinách správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. f) zákona o potravinách pri pokute 100 eur až 100.000 eur. Výkonom úradnej kontroly potravín bolo porušené jeho právo na súkromie, lebo príkaz na kontrolu nevydal sudca ani iný nezávislý orgán. Podľa žalobcu nebol v rozpore s povinnosťou RVPS Nitra podľa čl. 54 ods. 3 nariadenia č. 882/2001 poučený počas výkonu úradnej kontroly potravín o práve podať námietky proti rozhodnutiu o uložení opatrenia písomne do 5 pracovných dní, ani o práve aplikovať inštitút správneho súdnictva (§ 252 a nasl. SSP). Výšku pokuty 1.000.000 eur hodnotí ako neprimeranú. Svojou argumentáciou sa stotožnil

so svojimi skoršími vyjadreniami doručenými súdu v tomto konaní. § 28 ods. 8 zákona o potravinách s dolnou hranicou pokuty 1.000.000 eur považuje za diskriminačný, v rozpore s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Cieľom nariadení č. 882/2004 (čl. 55 ods. 1) a nariadenia č. 178/2002 (čl. 17 ods. 2) je, aby bol i prevádzkovatelia potravinárskych podnikov úmerne potrestaní, ale pokuta 1.000.000 eur odporuje sledovanému účelu. Pokuta v takejto výške bola žalobcovi uložená za to, že podľa jeho vyjadrenia vraj umiestňoval na trh tri druhy potravín po dátume spotreby a 12 druhov potravín po DMT v počte 98 kusov v celkovej hodnote 97,79 eur. Čiže pokutu dostal viac ako 10.2250 násobne vyššiu než je cena tovaru. Žalobca poukázal na to, že zatiaľ mu bolo v 12 samostatných konaniach uložených 12 x pokuta po 1.000.000 eur za skutkovo podobné porušenia zákona.

15. Osobitným písomným podaním dal žalobca súdu do pozornosti novelu zákona o potravinách zákonom č. 211/2022 Z. z. účinnú od 01.07.2022, povinnosť uplatniť nepravú retroaktivitu. Čiže skutok sa musí posúdiť podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase spáchania skutku, resp. ak je to pre páchatel'a priaznivejšie použije sa právna úprava platná a účinná v čase rozhodovania príslušného orgánu, a to aj v prípade, že o veci už rozhoduje správny súd. Odvolal sa na rozsudok NS SR zo dňa 5. 11. 2019, spis. zn.: 4Asan/2/2019 a na rozsudok NS SR zo dňa 21. 2. 2018, spis. zn. 6Asan/9/2017. Žiadal napádané rozhodnutie žalovanej zrušiť, vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie a v rozsudku vyjadriť záväzný právny názor okrem iného o povinnosti aplikovať právnu úpravu priaznivejšiu pre žalobcu a dodržiavať zásadu materiálnej pravdy a trestno-právne zásady ukladania trestov.

V.

Vyjadrenie žalovanej k replike žalobcu

16. Žalovaná zotrvala na všetkých svojich vyjadreniach zo dňa 22. 02. 2017 a zo dňa 24. 01. 2018 poukázuc na rozsudky, v ktorých sa riešili obdobné spory ako v tomto konaní a súdy konštatovali neporušenie zásady dvojinstančnosti konania (konkrétne rozsudok NS SR sp. zn. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27. septembra 2017 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave č. k. 1S 141/2014-117 zo dňa 18. júna 2015, rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/22/2016 zo dňa 24. 01. 2018 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave č. k. 1S/266/2014-67 zo dňa 18. februára 2016), v rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/44/2016 zo dňa 29. 01. 2018 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave č. k. 1S/68/2015-85 zo dňa 21. apríla 2016, rozsudok NS SR sp. zn. 5Asan/2/2016 zo dňa 26. 04. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/117/2015-90 zo dňa 24. 05. 2016). Inšpektori postupovali pri výkone kontroly v súlade so zákonom odvolávajúc sa na § 18 ods. 1 až 3 zákona o potravinách, úradné kontroly sa uskutočňujú bez predchádzajúceho upozornenia okrem auditu (čl. 3 ods. 2 nariadenia (ES) č. 882/2004). Orgánmi štátnej správy vo veciach úradnej kontroly potravín sú aj štátna veterinárna správa a regionálne veterinárne a potravinové správy (§ 21 ods. 1 písm. c), d) zákona o potravinách). Podľa čl. 9 ods. 1 až ods. 3 Nariadenia (ES) č. 882/2004, príslušný orgán bude písať správy o úradných kontrolách, ktoré vykonal (1). Tieto správy budú obsahovať opis účelu úradnej kontroly, použitých kontrolných metód, výsledkov úradnej kontroly a prípadnej akcie, ktorú musí príslušná prevádzkovateľ uskutočniť (2). Príslušný orgán poskytne príslušnému prevádzkovateľovi kópiu správy uvedenej v odseku 2, minimálne v prípade nedodržiavania predpisov (3). Podľa čl. 10 ods. 1 prvá časť vety Nariadenia (ES) č. 882/2004 úlohy súvisiace s úradnými kontrolami sa budú vo všeobecnosti vykonávať s využitím vhodných kontrolných metód a techník. V Zázname o úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2016/So,Mi,Má/06 zo dňa 06. 02. 2016 sú v zmysle nariadenia (ES) č. 882/2004a vnútorného predpisu (pokynu ŠVPS SR č. 11/2012) uvedené všetky požadované údaje (názov a adresa príslušného kontrolného orgánu, číslo záznamu, vymedzenie zákon o potravinách, dátum a čas vykonania kontroly, mená a priezviská inšpektorov s číslami ich služobných preukazov a poverenia, identifikácia kontrolovaného subjektu a miesto vykonania úradnej kontroly, použitá kontrolná metóda, účel kontroly), kontrolné zistenia rozdelené do 7. bodov (čo bolo kontrolované a s akým výsledkom, s uvedením zistení), informácia o vyhotovenej fotodokumentácii zo zistených nedostatkov, konštatovanie postúpenia záznamu o úradnej kontrole potravín na RVPS Nitra, uložené opatrenia inšpektormi, priestor na vyjadrenie sa zodpovedného zamestnanca kontrolovaného subjektu, mená a podpisy zúčastnených osôb s pečiatkami a s uvedením počtu strán záznamu). Zamestnanci orgánu úradnej kontroly potravín boli oprávnení v každom čase vstúpiť do potravinárskej prevádzky žalobcu, na začiatku kontroly sa inšpektori preukázali preukazmi a povereniami v zmysle úradného záznamu, kontrola bola vykonaná s vedomím a za prítomnosti zamestnanca žalobcu v pozícii zástupcu vedúceho filiálky A. B., ten sa vyjadril („Beriem na vedomie zistené nedostatky a upovedomím vedenie spoločnosti“) a záznam potvrdil podpisom. Zamestnanci účastníka konania počas kontroly

s inšpektormi riadne spolupracovali a k nahliadnutiu predložili všetku požadovanú dokumentáciu. Nedostatky boli zaznamenané predovšetkým písomne a na podporu aj fotograficky. Žalovaná odkazuje na najaktuálnejšie rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/106/2017 zo dňa 25. júla 2018 a sp. zn. 31S/40/2017 zo dňa 25. júla 2018, kde sa riešili obdobné námietky žalobcu ako v tomto konaní. Vykonaná kontrola je plne v súlade s ustanoveniami § 20 zákona č. 152/1995 Z. z. Z obsahu záznamu vyplýva, že zodpovedný zástupca vedúcej filiálky A. B. bol poučený, že ak ako oboznámená osoba nie je oprávnený konať za kontrolovaný subjekt, je povinný bezodkladne informovať o uložených opatreniach osobu oprávnenú konať za kontrolovaný subjekt. Podľa žalovanej je pravdepodobné, že zaplatením uloženej pokuty 1.000.0000 eur nedôjde k ochromeniu schopnosti žalobcu presadzovať sa na trhu.

VI.

Ďalšie vyjadrenia žalobcu a žalovanej

17. Žalobca sa podaním doručeným súdu 04.08.2022 (na čl. 378 súdneho spisu) podrobne vyjadril k prijatej novele zákona o potravinách (zákon č. 211/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov a zákon č. 491/2001 Z. z. o organizovaní trhu s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami v znení neskorších predpisov, ďalej len „Zákon č. 211/2022 Z. z.“) a k porušeniu zásad ukladania trestov pri vydávaní rozhodnutia o odvolaní pri povinnom uplatňovaní nepravnej retroaktivity, lebo v zmysle novelizovaného § 28 ods. 9 Zákona o potravinách mu už nie je možné uložiť pokutu v rozpätí od 1.000.000 eur do 5.000.000 eur. Systém sankcií zavedených zákonom č. 211/2022 Z. z. je výrazne priaznivejší než uplatnila žalovaná a RVPS v napadnutých rozhodnutiach. V posudzovanom prípade mu bola uložená pokuta vo výške 1.000.000 eur za: - viacčinný opakovane spáchaný iný správny delikt podľa § 28 ods. 2 písm. o) v spojení s ust. § 28 ods. 6 Zákona o potravinách (hygienické nedostatky v zázemí prevádzky, nezabezpečil čistotu a dobrý stav zariadení používaných pri predaji potravín, hygienické nedostatky v hygiene predaja), - za viacčinný iný správny delikt podľa § 28 ods. 2 písm. o) Zákona o potravinách (nedostatky v skladovaní potravín v chladiacom sklade lahôdkarských výrobkov a v skladovaní potravín, nezabezpečenie zodpovedajúcej teploty uchovávania výrobku deklarovanej výrobcom, predaj 2 druhov potravín, ktorých trvanlivosť bola viac ako 4 dni a doba zostávajúca do ich DS bola kratšia ako 24 hodín a tieto neboli umiestnené oddelene a ani označené informáciou o blížiacom sa DS), - za iný správny delikt podľa § 28 ods. 2 písm. f) Zákona o potravinách (umiestnenie na trh 2 druhov potravín nesprávne označených a nedostatočne označených nebalených pekárskeho výrobkov predávaných samoobslužným spôsobom a lahôdkarských výrobkov), - za opakovane spáchaný iný správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. a) a písm. i) Zákona o potravinách v spojení s § 28 ods. 8 Zákona o potravinách tým, že opakovane umiestňoval na trh 3 druhy potravín po uplynutí DS, - za opakovane spáchaný iný správny delikt podľa ust. § 28 ods. 4 písm. i) Zákona o potravinách v spojení s § 28 ods. 8 Zákona o potravinách tým, že opakovane umiestňoval na trh 12 druhov potravín po DMT. Bola mu uložená pokuta 1.000.000 podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 Zákona o potravinách.

17.1. Vzhľadom na inštitút nepravnej retroaktivity je treba skutok posúdiť podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase spáchania skutku, resp. ak je to pre páchatel'a priaznivejšie použije sa právna úprava platná a účinná v čase rozhodovania príslušného orgánu, a to aj v prípade, že o veci už rozhoduje správny súd. Administratívne trestanie podlieha rovnakému režimu ako trestanie za trestné činy, požiadavka aplikácie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v rámci správneho trestania nepriamo vyplýva aj z § 195 písm. d) Správneho súdneho poriadku. Medzi zásady ukladania trestov nesporne patrí aj zásada zákazu dvojitého pričítania (§ 38 Trestného zákona) a zásada nie dvakrát v tej istej veci (ne bis in idem) a preto ak sa uplatní sprísnenie sankcie z dôvodu opakovaného porušenia právnych predpisov zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej sadzby, nie je možné na uvedené prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť.

17.2. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.03.2023 (pritom správna žaloba bola súdu doručená dňa 9.1.2017) namieta, že napadnuté rozhodnutie trpí viacerými vadami trestania (nepravá retroaktivita, porušenie zásady zákazu dvojitého pričítania, porušenie zásady úmernosti sankcie sankcionovanému deliktu). Vzniká tu povinnosť prihliadnúť na neskoršiu priaznivejšiu právnu úpravu v prospech žalobcu podriaďiac to pod dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) Správneho súdneho poriadku, lebo § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku je nutné vo veciach správneho trestania vykladať v prizme čl. 50 ods. 6 Ústavy SR (rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 1. 2023, č. k.: 6S/18/2019 – 361 a zo dňa 19. 1. 2023, č. k.: 6S/24/2017 – 263). Rovnako

nepovažuje za dostatočné zdôvodnenie výšky uloženej pokuty, podľa § 195 SSP je súd povinný prihliadnúť na porušenie zásad ukladania trestov aj nad rámec žalobných dôvodov.

18. Žalovaná rovnako písomne podaním doručeným súdu dňa 23.02.2023 reflektovala na novelu zákona o potravinách (§ 31a ods. 1 zákona o potravinách v znení účinnom od 01. 07. 2022), pritom došlo k zmene sadzby pokuty v konkrétnych prípadoch. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že správne rozhodnutie bolo v čase jeho vydávania v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou, nemôže správne orgánu vytknúť nesprávne právne posúdenie. Podľa žalovanej nie je možné budúcu priaznivejšiu právnú úpravu subsumovať pod § 191 ods. 1 písm. c) SSP, žalobcovi uložil pokutu na spodnej hranici sadzby určenej zákonom o potravinách účinnom v čase rozhodovania a nesúhlasí s návrhom na zrušenie rozhodnutia a ani na moderáciu sankcie súdom vzhľadom na zásadu z § 198 ods. 2 SSP. Podľa žalovanej žalobca vo svojom vyjadrení (vid' body 18. až 18.2. odôvodnenia tohto rozsudku) rozširuje žalobné dôvody o ďalšie námietky, ktoré neboli obsiahnuté v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ani v následnej žalobe odvolávajúcej sa na čl. 2 Ústavy SR, § 28 ods. 2,4, 6 až 9 zákona o potravinách účinnom v rozhodnom čase rozhodovania, čl. 54 ods. 1 nariadenia (ES) č. 882/2004. Orgány úradnej kontroly potravín sú povinné pri rozhodovaní o správnych deliktach postupovať podľa zákona o potravinách a pri ukladaní pokút zohľadňovať aj hľadisko minulosti a hľadisko opakovanosti konania.

VII.

19. Konanie o správnej žalobe bolo pôvodne vedené pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 5S/4/2017. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/4/2017-81 zo dňa 19.01.2017 (právoplatné dňa 13.02.2017) priznal správnej žalobe odkladný účinok až do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

20. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/4/2017-112 zo dňa 14.03.2017 (právoplatné 22.03.2017) postúpil vec Krajskému súdu v Nitre, na ktorom bola veci pridelená spisová značka 11S/140/2017. Krajský súd v Nitre podal na Najvyšší súd SR návrh žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 8 Nds/2/2018-185 zo dňa 28.06.2018 (právoplatné dňa 27.07.2018) nevyhovel návrhu žalobcu na prikázanie veci vedenej na Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 11S/140/2017 Krajskému súdu v Bratislave.

21. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 11S/140/2017-315 zo dňa 15.01.2020 (právoplatné dňa 24.02.2020) prerušil toto konanie sp. zn. 11S/140/2017 do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 3/2019 o návrhu Krajského súdu v Bratislave, evidenčné číslo spisu 12293-2018, podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky na konanie o súlade ustanovenia § 28 ods. 8 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a ods. 4, čl. 35 ods. 1 v spojení s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

22. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 11S/140/2017-425 zo dňa 13.12.202 (právoplatné dňa 11.01.2023) rozhodol o pokračovaní v konaní sp. zn. 11S/140/2017 s odôvodnením, že vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn.: PL. ÚS 3/2019 ohľadom návrhu o súlade § 28 ods. 8 zákona o potravinách s dotknutými článkami Ústavy SR a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, bolo vydané uznesenie č. PL. ÚS 3/2019-86 zo dňa 12.10.2022, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konanie o návrhoch Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Trenčíne zastavil podľa § 87 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. z dôvodu odpadnutia prekážky, pre ktorú sa konanie prerušilo. Dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že napadnutý § 28 ods. 8 zákona o potravinách stratil pred vyhlásením nálezu vo veci platnosť dňa 30.06.2022 prijatím zákona č. 21/2022 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon o potravinách a zákon č. 491/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.

23. V nadväznosti na zmenu zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách a rozhodnutie Ústavného súdu SR žalobca jedným zo svojich podaní navrhol, aby správny súd zohľadnil novú pre neho priaznivejšiu právnú úpravu.

24. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „súd“, „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. NR-11S/140/2017. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti pridelená do senátu 3S správneho súdu.

VIII.

Právne posúdenie

25. Správny súd v Bratislave ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8 Nds/2/2018-185 zo dňa 28.06.2018 preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

26. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 13.júla 2023, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Žalobca súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania v samotnej žalobe zo dňa 04.01.2017 a žalovaná netrvala na pojednávaní vo vyjadrení doručenom súdu dňa 28.02.2017. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 30.06.2023 a zadané na zverejnenie na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR dňa 30.06.2023, ktoré vykazovalo technické problémy, preto miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené aj priamo účastníkom konania mailovou správou zo dňa 07.07.2023. Správny súd pred rozhodnutím vo veci samej doručil žalovanej repliku žalobcu a ďalšie podania žalobcu doručené súdu počas prerušenia konania týkajúce sa novely zákona o potravinách a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. PL.ÚS 3/2019.

27. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

28. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

29. Podľa § 191 ods. 1 SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu, b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený, c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia vecí, d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie vecí, f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

30. Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

31. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

32. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení účinnom od 01.04.2015 do 31.12.2016 (ďalej len „zákon o potravinách“) prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie vrátane predaja na diaľku dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi. (napríklad: nariadenie (ES) č. 178/2002 v platnom znení, nariadenie (ES) č.

852/2004 v platnom znení, nariadenie (ES) č. 882/2004 v platnom znení, nariadenie (ES) č. 1234/2007 v platnom znení.

33. Podľa § 18 ods. 1 zákona o potravinách, úradná kontrola potravín sa vykonáva: a) na všetkých stupňoch výroby, spracúvania potravín a ich distribúcie, b) nad dovozom potravín z tretích krajín a vývozom, c) nad dodržiavaním podmienok zdravotnej spôsobilosti podľa osobitných predpisov (Príloha II kapitola 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 v platnom znení) určujúcich požiadavky na osobnú hygienu a hygienu osôb priamo alebo nepriamo zúčastnených na výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh, d) nad dodržiavaním zákazu klamlivej reklamy potravín.

34. Podľa § 18 ods. 2 zákona o potravinách, úradnou kontrolou potravín sa overuje dodržiavanie požiadaviek ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi v oblastiach a na účel uvedený v odseku 1; neuplatňuje sa, ak ide o metrologickú kontrolu a metrologický dozor, veterinárne kontroly podľa osobitného predpisu, ako aj kontrolu krmív podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 18 ods. 3 zákona o potravinách, orgány uvedené v § 21 ods. 1 písm. b) až d) vykonávajú úradnú kontrolu potravín podľa osobitného predpisu (napríklad čl. 3 a čl. 6 až 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 v platnom znení) Úradná kontrola potravín sa môže vykonávať nepretržite; ak z konania alebo charakteru kontrolovanej osoby vyplýva odôvodnený záver, že môže dôjsť k ohrozeniu života alebo zdravia osoby poverenej výkonom kontroly alebo k mareniu výkonu úradnej kontroly, úradná kontrola sa vykoná za spoluúčasti príslušníkov Policajného zboru.

36. Podľa § 20 ods. 7,8,9,10,11 zákona o potravinách v znení platnom do 31.12.2019:

(7) Zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín sa pri výkone dozornej činnosti preukazujú služobným preukazom alebo poverovacím dokladom.

(8) Zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín vykonávajúci úradné kontroly potravín sú pri výkone kontroly oprávnení: a) vstupovať v prevádzkovom čase a mimo prevádzkového času do priestorov, v ktorých sa preukázateľne zdržiavajú osoby a v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi alebo sa umiestňujú na trh, b) požadovať od prevádzkovateľov vysvetlenie, informácie, údaje, doklady a iné písomnosti potrebné na výkon kontroly a nazerať do nich a vyhotovovať z nich kópie alebo výpisy, ako aj vyhotovovať fotografickú dokumentáciu, ak to považujú za potrebné; ak sú tieto súčasťou obchodného tajomstva, zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín sú povinní o týchto skutočnostiach zachovávať mlčanlivosť (§ 51 Obchodného zákonníka).

(9) Zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín vykonávajúci úradné kontroly potravín sú oprávnení na základe skutočností zistených úradnou kontrolou potravín ukladať na mieste opatrenia podľa § 19 ods. 2 a opatrenia podľa odseku 12, osobitných predpisov (čl. 54 ods. 2 písm. a) až e) nariadenia (ES) č. 882/2004 v platnom znení).

(10) Opatrenie podľa odseku 9 oznámi zamestnanec orgánu úradnej kontroly potravín ústne príslušnému zodpovednému zamestnancovi prevádzkovateľa a bezodkladne o ňom vyhotoví záznam o úradnej kontrole potravín.

(11) Ak prevádzkovateľ nesúhlasí s uloženým opatrením, môže proti nemu podať ústne námietky, ktoré orgán úradnej kontroly potravín uvedie v zázname podľa odseku 10 alebo ich môže podať písomne do piatich pracovných dní. Podané námietky nemajú vo vzťahu k uloženým opatreniam odkladný účinok. O podaných námietkach rozhodne vedúci zamestnanec príslušného orgánu úradnej kontroly potravín do piatich pracovných dní odo dňa ich podania. Písomné vyhotovenie rozhodnutia o námietkach sa doručuje prevádzkovateľovi a je konečné.

37. Podľa § 23 ods. 1 zákona o potravinách, orgány štátnej veterinárnej a potravinovej správy uvedené v § 21 ods. 1 písm. c) a d) vykonávajú úradnú kontrolu potravín nad ich výrobou, v obchodnej sieti, pri manipulovaní s nimi a pri ich umiestňovaní na trh

a) potravín živočíšneho pôvodu,

b) potravín rastlinného pôvodu vrátane čerstvého ovocia, čerstvej zeleniny, zemiakov a ostatných poľnohospodárskych produktov v poľnohospodárskej prvovýrobe po zbere úrody, nápojov vrátane

potravín s niektorými zložkami živočíšneho pôvodu, cukrárskych výrobkov, zmrzliny a vody v spotrebiteľskom balení,
c) geneticky modifikovaných potravín,
d) poľnohospodárskych produktov a potravín predávaných priamo konečnému spotrebiteľovi,
e) poľnohospodárskych produktov a potravín označených údajmi podľa § 9b.

38. Podľa § 23 ods. 5 zákona o potravinách, orgány úradnej kontroly potravín v rámci svojej pôsobnosti ukladajú opatrenia a pokuty a prerokúvajú priestupky, ktoré zistia pri výkone úradnej kontroly.

39. Podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 100 eur do 100 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi: o) porušuje zásady správnej výrobných praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh.

40. Podľa § 28 ods. 4 písm. a) a i) zákona o potravinách účinný do 30.06.2022, orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000 eur do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi: a) vyrába alebo umiestňuje na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené, i) umiestňuje na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby alebo po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti okrem bezodplatného prevodu podľa § 6 ods. 7.

41. Podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách účinný do 30.06.2022, ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu tých istých povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku sadzby pokuty podľa odseku 4.

42. Podľa § 28 ods. 8 zákona o potravinách účinný do 30.06.2022, ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 7, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu od 1 000 000 eur do 5 000 000 eur.

43. Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách účinný do 30.06.2022, orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

44. Podľa § 28 ods. 12 zákona o potravinách účinný do 30.06.2022, na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje správny poriadok.

45. Podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách účinný od 01.07.2022 (v znení zákona č. 211/2022 Z.z.), ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opätovnému porušeniu tých istých povinností, za ktoré bola pokuta uložená podľa odsekov 1 až 3, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku výšky súm uvedených v odsekoch 1 až 3.

46. Podľa § 28 ods. 8 zákona o potravinách účinný od 01.07.2022 (v znení zákona č. 211/2022 Z.z.), ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu tých istých povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku sadzby pokuty podľa odseku 4.

47. Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách účinný od 01.07.2022 (v znení zákona č. 211/2022 Z.z.), ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu povinnosti, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 8, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do štvornásobku sadzby pokuty podľa odseku 4.

48. Podľa § 31ai ods.1 zákona č.152/1995 Z.z. (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.júla 2022), konanie o uložení pokuty podľa § 28 a § 29, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30.júna 2022, sa dokončí podľa tohto zákona v znení účinnom od 1.júla 2022.

49. Podľa § 31 ods. 1 zákona o potravinách, na úradnú kontrolu potravín podľa tohto zákona sa nevzťahujú ustanovenia osobitných predpisov, ak sa vykonáva podľa tohto zákona.

50. Podľa § 31 ods. 2 zákona o potravinách, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní okrem konania podľa § 20 ods. 4, 9, 12 a § 20a.

51. Úlohou správneho súdu bolo preskúmať zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej č.k.3333/2016 zo dňa 04. 11. 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra č. k.: 1704/2016 zo dňa 13. 09. 2016 o tom, že žalobcovi uložená úhrnná pokuta vo výške 1 000 000 eur podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení účinnom v rozhodnom čase za nedostatky zistené pri úradnej kontrole potravín dňa 06. 02. 2016 v prevádzkarni BILLA s. r. o., filiálka č. 211 na adrese Hviezdoslavova 35, 949 01 Nitra. Účastníkovi konania bola uložená úhrnná sankcia za spáchanie viacerých iných správnych deliktov – podľa § 28 ods. 2 písm. f) (nedostatky v označení potravín), písm. o) (hygienické nedostatky), § 28 ods. 4 písm. i) (umiestňovanie na trh potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti), § 28 ods. 4 písm. i) v jednočinnom súbehu so správnym deliktom podľa § 28 ods. 4 písm. a) uvedeného zákona (umiestňovanie na trh potravín po uplynutí dátumu spotreby). Správny súd zistil, že špecifikácia a konkrétosti ohľadom zistených nedostatkov sú riadne uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovanej, ako aj v rozhodnutí Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra č. 1704/2016 zo dňa 13.09.2016.

52. Z rozhodnutia Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra č. k. 1704/2016 z 13.09.2016 vyplýva, že žalobca spôsobom podrobne opísaným v predmetnom rozhodnutí porušil povinnosť (v zmysle § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách v spojení s § 28 nešpecifikovaného zákona) na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie vrátane predaja na diaľku dodržiavať požiadavky upravené zákonom o potravinách, osobitnými predpismi a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými ministerstvom podľa § 3 ods. 3, § 4 ods. 1 zákona o potravinách v znení účinnom do 31.12.2016 upravené aj § 2 ods. 2 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR a Ministerstva zdravotníctva SR z 12. apríla 2006 č. 28167/2007-OL, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) a § 28 ods. 4 písm. f) i) zákona o potravinách. Vzhľadom na to, že: 1) rozhodnutím RVPS Nitra č. k. 1233/2015 zo dňa 25.06.2015 (právoplatné dňa 05.08.2015) bola žalobcovi uložená podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách úhrnná pokuta vo výške 6.000 eur za to, že pri úradnej kontrole dňa 08.06.2015 v uvedenej prevádzke porušil zákaz predávať potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti a dátumu spotreby u 7 druhov potravín a 2) rozhodnutím Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR č. k. 3553/2015 zo dňa 26.11.2015, ktoré potvrdilo rozhodnutie RVPS Nitra (právoplatné dňa 02.12.2015) bola žalobcovi uložená podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách úhrnná pokuta vo výške 25.000 eur za to, že opätovne porušil zákaz predávať potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti a dátumu spotreby u 7 druhov potravín, čo bolo zistené úradnou kontrolou potravín vykonanou dňa 02.09.2015 v tej istej prevádzkarni – filiálka č. 211, tak správny orgán konštatoval, že do jedného roka odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia došlo k opakovanému porušeniu povinností, čím boli splnené podmienky pre uplatnenie zvýšenej sadzby podľa § 28 ods. 8 zákona o potravinách, za čo uložil žalobcovi úhrnnú pokutu vo výške 1.000.000 eur podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách.

53. Správny súd sa oboznámil so Záznamom o výkone úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2016/ So, Mi, Má/06 zo dňa 06.02.2016, z ktorého vyplýva, že úradná kontrola bola vykonaná podľa § 21 ods. 1 písm. c) zákona o potravinách dňa 06.02.2016 od 08,45 hod. do 15,45 hod. vo filiálke žalobcu č. 211 nachádzajúcej sa na adrese na adrese Hviezdoslavova 35, Nitra. Zo záznamu vyplýva, že úradnú kontrolu vykonali A. C. D. a E. D. A. – inšpektori žalovanej, A. F. A. – inšpektor RVPS Banská Bystrica a prizvaná inšpektorka RVPS Nitra E. G. H.. V zázname sú uvedené čísla služobných preukazov uvedených inšpektorov resp. poverenia. Taktiež je v ňom uvedené, že použitou kontrolnou metódou je inšpekcia. Správny súd konštatuje, že uvedený záznam obsahuje detailný popis zistení, ako aj údaj o tom, že pri kontrole bola vyhotovená fotodokumentácia z niektorých zistených nedostatkov, ktorá je na vyžiadanie k dispozícii na RVPS Nitra. Na základe zistení z úradnej kontroly potravín inšpektori uložili žalobcovi opatrenia na mieste, a to stiahnuť z predaja potraviny nesprávne označené uvedené v časti III. bod 4 úradného záznamu v termíne 06.02.2016 do dooznačenia; stiahnuť z predaja potraviny po uplynutí DS a DMT uvedené v časti III. Bod 5 tohto záznamu; zabezpečiť uchovávanie potravín pri teplotách deklarovaných na obale výrobku v termíne 06.02.2016. Úradný záznam obsahuje vyjadrenie

zodpovedného zamestnanca žalobcu – zástupcu vedúcej filiálky p. A. B., v znení „Beriem na vedomie zistené nedostatky a upovedomím vedenie spoločnosti“ a podpis. Správny súd zistil, že v časti príloh nie je označená ako príloha úradného záznamu vyhotovená fotodokumentácia.

54. Správny súd sa postupne vypořiadal s podstatnými žalobnými námietkami žalobcu. Žalobca namieta nedodržanie zásady dvojinstančnosti správneho konania. Správny súd poukazuje na právny názor vyjadrený skôr už v mnohých rozsudkoch Najvyššieho súdu SR (rozsudok sp.zn. 6Sžo/262/2015 zo dňa 27. septembra 2017 a sp.zn.6Sžo/22/2016 zo dňa 24.januára 2018) pri rovnakých účastníkoch konania, rovnakej žalobnej námietke v právne a skutkovo podobnej veci. Výkon inšpekcie potravín predstavuje kontrolnú činnosť, ktorá v sebe zahŕňa obstarávanie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom túto činnosť nemožno zamieňať s rozhodovacou činnosťou, ktorá je zákonom zverená orgánom úradnej kontroly potravín a preto výkonom inšpekcie potravín nemohlo dôjsť k porušeniu zásady dvojinstančnosti konania (rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/44/2016 zo dňa 29. januára 2018). Nakoľko bola vykonaná úradná kontrola potravín v prevádzkarni žalobcu celoslovenskou skupinou inšpektorov zloženou z inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky (žalovaná) a inšpektorov Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra a Banská Bystrica, takýmto postupom nemohlo dôjsť k porušeniu zásady dvojinstančnosti konania ani k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca mal zachovanú možnosť domáhať sa preskúmania rozhodnutia iným orgánom než je ten, ktorý rozhodnutie vydal (rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Asan/18/2020 zo dňa 31.01.2023; body 35, 36). Súd sa s vyššie uvádzanými rozsudkami stotožnil a len uzaviera, že bola daná právomoc prvoinstančného správneho orgánu a následne žalovanej ako druhoinstančného správneho orgánu konať a rozhodovať vo veci uloženia pokuty podľa zákona o potravinách a nemohlo dôjsť k porušeniu zásady dvojinstančnosti konania. Nenastala situácia, že by v prejednávanej veci rozhodovali orgány, ktorým na to nebola daná právomoc, tak ako žalobca namietal. Správny súd vyhodnotil túto žalobnú námietku za nedôvodnú.

55. Žalobca namieta formu výstup z úradnej kontroly potravín ako nezákonný dôkaz, lebo podľa jeho názoru mala byť vyhotovená zápisnica v zmysle §22 Správneho poriadku. Tu sa súd rovnako odvoláva na vyjadrenie Najvyššieho správneho súdu (ďalej len „NSS“)v obdobnej veci, že úradná kontrola potravín sa nevykonáva v režime Správneho poriadku, ale v zmysle Nariadenia (ES) č. 882/2004, na ktoré odkazuje zákon o potravinách. Kontrola potravín je presne definovaný proces, ktorého účelom je preveriť plnenie zákonom určených povinností a od relevantnosti týchto zistení sa až odvíja následný procesný postup. Výkon kontroly slúži na obstaranie podkladov a výstupom je záznam a nie vydanie rozhodnutia, lebo to prináleží iba príslušnému orgánu verejnej správy a preto ani podľa názoru kasačného súdu záznam z úradnej kontroly potravín nemusí mať formu zápisnice tak ako upravuje § 22 Správneho poriadku. Námietka nesprávneho postupu v súvislosti s vyhotovením záznamu z kontroly namiesto zápisnice je navyše v posudzovanom prípade len otázkou formy právneho úkonu, ktorá bezprostredne nemusí vplývať na jeho obsah (rozsudok NSS SR sp. zn. 1Asan/11/2020 z 31.01.2023; bod 44). Z obsahu Záznamu o úradnej kontrole potravín č. ŠVPS SR/2016/So, Mi, Má/06 zo dňa 06.02.2016 jasne vyplýva: kto, za akým účelom a za použitia akej metódy kontrolu vykonal, presná špecifikácia zistených nedostatkov, spôsob vypořiadania sa s nedostatkami zo strany kontrolórov, aké opatrenia boli kontrolovanému subjektu uložené. Žalobca presne nešpecifikoval, akým spôsobom sa mal u neho negatívne prejaviť ním len všeobecne uvádzaný nedostatok formy výstupu z kontroly. Vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil správny súd túto žalobnú námietku za nedôvodnú, plne sa stotožniac s názorom NSS SR vo veci sp. zn. 1Asan/11/2020.

56. Žalobca ďalej podal námietku ohľadom legality výkonu úradnej kontroly potravín. Zákon o potravinách pomerne jasne ukladá príslušným orgánom kontroly (regionálne veterinárne a potravinové správy či štátna veterinárna a potravinová správa) vykonávať kontrolu dodržiavania príslušných ustanovení zákona o potravinách. Uvedené orgány verejnej správy, resp. ich zamestnanci sú oprávnení pri výkone kontroly vstupovať do priestorov, v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi či sa umiestňujú na trh, a to v prevádzkovom čase i mimo neho, a to bez predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Zamestnanci žalobcu s inšpektormi spolupracovali, predložili požadovanú dokumentáciu. Tu súd dáva do pozornosti, že v prípade marenia úradnej kontroly predpokladá zákon o potravinách možnosť vykonať úradnú kontrolu za spoluúčasti príslušníkov Policajného zboru (ust. § 18 ods. 3 zákona o potravinách). Zákon o potravinách a taktiež ani nariadenie (ES) č. 882/2004 z 29.04.2004 o úradných kontrolách neobsahujú žiadne ustanovenie, v zmysle ktorého by bolo potrebné vopred informovať príslušný kontrolovaný subjekt o plánovanej kontrole, resp. neobsahujú požiadavku prítomnosti tretích

osôb pri vykonaní kontroly, či štatutárneho zástupcu s výnimkou ustanovenia § 18 ods. 3 zákona o potravinách. Uvedené súvisí s tým, aby sa predchádzalo zmareniu účelu kontroly, ku ktorému by mohlo jej oznámením dôjsť. V tomto konkrétnom prípade bola úradná kontrola vykonaná za prítomnosti zástupcu zodpovedného zamestnanca kontrolovanej prevádzky, z kontroly bol vyhotovený záznam o úradnej kontrole potravín, s ktorým bol žalobca oboznámený prostredníctvom zástupcu vedúceho filiálky, ktorý záznam podpísal aj pri vyjadrení, že bude informovať vedenie spoločnosti. Žalobca ako dotknutý subjekt je oprávnený sa v zmysle §20 ods. 11 zákona o potravinách najneskôr do piatich pracovných dní od realizácie kontroly brániť podaním námietok. Pritom v konaní o námietke možno preskúmať aj všetky výhrady, ktoré súvisia s postupom pri kontrole potravín, žalobca túto možnosť nevyužil (rozsudok NSS SR sp. zn. 1Asan/18/2020 z 31.01.2023; bod 39).

57. K námietke žalobcu o porušení jeho práva na súkromie a nedotknuteľnosti obydlia súd uvádza, že cieľom úradných kontrol potravín je predchádzať ohrozeniu či poškodeniu života a zdravia. Je povinnosťou podnikateľa dodržiavať všetky povinnosti s tým súvisiace, čo je možné dôsledne zistiť len fyzickou kontrolou potravín na mieste. Žiadna právna norma právneho poriadku neobsahuje právnu normu ukladajúcu povinnosť orgánom verejnej správy žiadať súd pred začatím tohto druhu kontroly o vydanie súhlasu s kontrolou alebo vydanie povolenia na vstup do prevádzkarne predajne s potravinami na účely vykonania kontroly. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil námietku žalobcu týkajúcu sa povinnosti vopred ohlásiť výkon úradnej kontroly za nedôvodnú.

57.1. K nedotknuteľnosti obydlia počas výkonu úradnej kontroly potravín súd poukazuje na právny názor kasačného súdu (bod 38 rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Asan/18/2020 z 31.01.2023), s ktorým sa správny súd stotožňuje, že prevádzkareň podnikateľského subjektu nemožno podriať pod pojem „obydlie“ tak, ako je definované v čl. 21 Ústavy SR, a nemožno na ňu vzťahovať ochranu zaručenú čl. 21 ústavy. Z čl. 21 ods. 3 ústavy jasne vyplýva, že „obydlím“ sa podľa toho článku nerozumejú obchodné priestory podnikateľských subjektov, lebo pojem obydlie je užší pojem ako súkromie. Uvedenou otázkou (aj keď v súvislosti s poskytnutím súdnej ochrany na základe žaloby o ochranu pred nezákonným zásahom) sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý vo svojom náleze sp.zn. II. ÚS 792/2016 zo dňa 9. mája 2017 odvolávajúc sa aj na judikatúru ESLP konštatoval, že: „v prípadoch, v ktorých zákon nevyžaduje súhlas súdu na vstup orgánov verejnej moci do prevádzky podnikateľských subjektov, možno nedostatok súhlasu súdu na prehliadku vyvážiť súdnou kontrolou zákonnosti a nevyhnutnosťou šetrenia vykonanou ex post facto. Konajúci súd je v takom prípade povinný skúmať, či zásah do práva na ochranu súkromia podnikateľských subjektov, spočívajúci vo vykonaní kontroly (šetrenia) v ich prevádzke orgánmi verejnej moci, bol v súlade s právom, sledoval legitímny cieľ a bol nevyhnutný v demokratickej spoločnosti v záujme ochrany kvalifikovaného záujmu.“ Súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo porušené právo žalobcu na súkromie podľa čl. 16 ústavy, čl. 8 dohovoru (rozsudok NSS SR sp. zn. 1Asan/18/2020 z 31.01.2023; body 42, 43). Súd podporne uvádza, že inšpektori pri výkone kontroly svojimi aktivitami nijako nezasahovali do súkromnej sféry žalobcu, ale vykonávali kontrolu v prevádzkových častiach objektu prevádzky. Súd poukazuje na závery rozsudku NS SR sp.zn. 4Asan/29/2018 zo dňa 13.11.2019, podľa ktorého prevádzkareň, kde sú umiestňované potraviny s cieľom predaja konečnému spotrebiteľovi, nemôže byť považovaná za miesto s garantovanou ochranou súkromia a nedotknuteľnosti obydlia, pretože by to išlo nad rámec dikcie čl.8 Dohovoru. Zásahom do práv garantovaných čl. 8 Dohovoru ako aj k otázkam ohľadom začatia úradnej kontroly, priebehu kontroly, zaznamenávaniu jej priebehu, k otázkam namietaného porušenia práva na súkromie a nedotknuteľnosti obydlia sa v obdobných veciach opakovane zaoberal Najvyšší správny súd SR v mnohých rozsudkoch (sp. zn. 1Asan/24/2019 zo dňa 29.09.2021, sp. zn. 1Asan/32/2018 zo dňa 30.06.2020 a sp. zn. 4Asan/29/2018 zo dňa 13.11.2019), na ktoré tu správny súd odkazuje. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Sžo/262/2015 zo dňa 27.09.2017 k takýmto žalobným námietkam uskutočnil aj test proporcionality a nedospel k záveru, že by výkonom úradnej kontroly potravín v prevádzke právnickej osoby došlo k zásahu do práv garantovaných čl. 8 Dohovoru.

58. K námietke žalobcu ohľadom nezažurnalizovanej fotodokumentácie z výkonu úradnej kontroly potravín do úradného záznamu o výkone kontroly súd uvádza, že dal za pravdu žalobcovi, že nebola uvedená ako príloha k predmetnému záznamu. Z obsahu administratívneho spisu mal súd však preukázané, že žalobca bol o jej vyhotovení informovaný na strane 6 záznamu spolu s informáciou, že záznam bude postúpený na RVPS Nitra. Žalobca v žalobe uviedol, že fotodokumentácia mu bola predložená až prostredníctvom Upovedomenia o začatí správneho konania, ale neuviedol, či sa jej nedomáhal aj skôr na RVPS Nitra. Fotodokumentácia je v administratívnom spise založená len na CD

nosiči. Žalobca v rámci svojich vyjadrení neuviedol, že by fotky nezodpovedali skutočnosti, nevzniesol protest alebo námietku voči konkrétnemu záberu. Žalobca tak neuviedol, ako konkrétne bolo zasiahnuté do jeho subjektívnych práv tým, že fotodokumentácia nebola prílohou záznamu o výkone úradnej kontroly. Správny súd podotýka, že žalobca nenamietol nesprávnosť fotodokumentácie ani vo vyjadrení k upovedomeniu o začatí správneho konania. Správny súd vyhodnotil žalobnú námietku ohľadom nepripojenia fotodokumentácie k záznamu o výkone úradnej kontroly potravín ako nedôvodnú, keďže žalobca výslovne neoznačil a nepreukázal, ako nepripojením fotodokumentácie ako prílohy k záznamu došlo k zásahu do jeho práv.

59. K námietkam žalobcu ohľadom správnosti právneho posúdenia, že neumiestňoval potraviny nevhodné na ľudskú spotrebu na trh, boli len v skladových priestoroch súd uvádza, že žalobca argumentačne nepresvedčil súd v tomto svojom tvrdení a nepreukázal, že by boli vyššie uvedené potraviny vyradené z umiestňovania na trh. Rovnako to nevyplýva ani z úradného záznamu o vykonanej kontrole a fotodokumentácie. Z tohto dôvodu súd neprisvedčil ani tejto žalobnej námietke.

60. Žalobca v rámci žalobných námietok namietal i neprimeranosť výšky úhrnej pokuty 1.000.000 eur. Súdu je všeobecne známe, že Ústavný súd SR uznesením č. k. PL. ÚS 3/2019-86 zo dňa 12.10.2022 (právoplatné 23.11.2022) zastavil konanie o súlade § 28 ods. 8 zákona o potravinách s Ústavou SR podľa § 87 prvej vety zákona o ústavnom súde, lebo prijatím novely zákona o potravinách (z. č. 211/2022 Z. z.) stratil preskúmaný predpis platnosť pred vyhlásením nálezu vo veci, a to ešte dňa 30. júna 2022 a v uznesení zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu zmeniť neprimerané sankcie. V rámci odôvodnenia ústavný súd okrem iného konštatoval, že sankcie ukladané podľa napadnutého § 28 ods. 8 zákona o potravinách spĺňajú "engelovské" kritériá a možno ich považovať za trestné sankcie v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odkazuje na zásadu nepravnej retroaktivity v čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Nakoľko žalobca namietal v tomto konaní neprimeranosť uloženej mu pokuty vo výške 1.000.000 eur, súd obligatórne ex offio prihliadal na zmenu právnej úpravy zákona o potravinách novelou z. č. 211/2022 Z.z., aj keď k zmene došlo až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej(rozsudok NS SR č. k. 4Asan/2/2019 zo dňa 5. 11. 2019; R 20/2021). Podľa § 31ai ods. 1 zákona č. 152/1995 Z. z. (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júla 2022) konanie o uložení pokuty podľa § 28 a § 29, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30. júna 2022, sa dokončí podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2022 (bod 12, 13,14). Z vyššie citovanej právnej úpravy a s poukazom na jej zmenu v § 31ai ods.1 zákona o potravinách je evidentné, že došlo k zásadnej zmene právneho predpisu vzťahujúceho sa na preskúmanú vec, a to tak v otázke rozpätia sadzby pokuty, ktorú môžu správne orgány v rámci správnej úvahy aplikovať, ale aj v otázke povahy porušených povinností, pre porušenie ktorých správny orgán mieni pristúpiť k uloženiu pokuty, keďže pôvodné znenie § 28 ods. 8 zákona o potravinách upravuje opakované porušenie povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 7 (to odkazuje na ods. 4), a novelizované znenie citovaného ustanovenia zákona o potravinách upravuje opakované porušenie tých istých povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4. Pritom ustanovenie § 28 ods. 4 zostalo bez zmeny aj po novelizácii zákona o potravinách. Súd vychádzal z premisy, že v prípade správneho trestania sa použije analógia legis so zásadami v trestnom konaní v rozsahu, v akom chýba špeciálna úprava v jednotlivých zákonoch upravujúcich administratívnu zodpovednosť za správne delikty.

61. Správny súd koná a rozhoduje v prípade správnej žaloby vo veciach správneho trestania v plnej jurisdikcii. Podstatou plnej jurisdikcie je požiadavka, aby správny súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby a aby disponoval právomocou napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy preskúmať v plnom rozsahu. Správny musí byť objektívne schopný posúdiť všetky relevantné skutkové a právne okolnosti [rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 2. apríla 1995 vo veci Fischer v. Rakúsko, sťažnosť č. 16922/90]. Plná jurisdikcia predstavuje dôležitý atribút práva na spravodlivý proces a význam tohto inštitútu sa osobitne prejavuje práve v oblasti správneho trestania. Čiže od správnych súdov sa očakáva, že ustanovenie § 31ai ods. 1 zákona o potravinách zinterpretujú rozširujúco s rešpektom k podústavne definovanej kategórii právoplatnosti (bod 19,20,26 uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/2019-86 zo dňa 12.10.2022).

62. Všeobecne platí, že princíp zákonnosti a aj princípy nullum crimen sine lege a nulla poena sine lege súvisia so zákazom retroaktivity prísnejšieho zákona, ktorý ustanovuje zákaz spätnej účinnosti právnych

noriami. Pre oblasť správneho trestania možno tento zákaz interpretovať tak, že nemožno uložiť správnu sankciu za konanie, ktoré v dobe jeho spáchania nebolo správnym deliktom, aj keby neskôr správnym deliktom bolo. Tým je uplatnený všeobecný princíp zákazu retroaktivity, podľa ktorého právne predpisy až na výnimky nepôsobia spätne. Výnimkou je zásada prípustnosti retroaktivity v prospech páchatel'a. Ak je v budúcnosti prijatá právna úprava, podľa ktorej by bolo možné sankcionovať miernejšie, resp. je v iných ohľadoch pre páchatel'a priaznivejšia, prihliada sa práve na neskoršiu právnu úpravu. Určujúci je stav právnej úpravy v dobe spáchania deliktu s možnosťou neskoršej priaznivejšej právnej úpravy. Správne orgány v rámci konania o správnom delikte uložili sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech páchatel'a, ktorý namietol neprimeranosť (neproporcionálnosť) peňažnej sankcie uloženej správnym orgánom, preto je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj keď táto zmena nastala až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Asan/2/2019 z 05.11.2019, R 20/2021 Zbierka rozhodnutí Najvyššieho súdu 2/2021).

62.1. V súvislosti s uvedeným sa uplatní nepravá retroaktivita, ak je neskoršia právna úprava pre páchatel'a deliktu priaznivejšia (§ 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, článok 50 ods. 6 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky). Trestnoprávna zásada aplikácie neskoršieho zákona, ak je pre páchatel'a priaznivejšia, sa vzťahuje na správne delikty aj v prípade, ak to zákon výslovne neustanovuje (rozsudok NS SR sp. zn. Asan/10/2017 zo dňa 27.09.2018). Každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (nález ÚS SR z 12. mája 2010, sp. zn. III. ÚS 120/2010. Aj napriek tomu, že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 SSP), § 135 SSP, nemožno predmetné ustanovenie chápať ako absolútne, lebo by sa dostalo do zjavného rozporu s hmotnoprávnou úpravou podmienok zodpovednosti za správne delikty, ktoré má oporu vo vyššie uvedenej ústavnoprávnej úprave a medzinárodných záväzkoch. Súd je toho názoru, že má povinnosť prihliadnuť pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej správneho orgánu nielen k hmotnoprávnej úprave deliktuálneho zodpovednosti platiacej v dobe rozhodovania správneho orgánu, ale aj k úprave platnej a účinnej v dobe rozhodovania správneho súdu, ak je to pre páchatel'a správneho deliktu priaznivejšia (obdobnú vec rozhodol NS SR rozsudkom sp. zn. 8Sžo/2/2016 z 31. mája 2018). Súd sa stotožňuje s názorom NS SR (rozsudok sp. zn. 4Asan/2/2019 z 05.11.2009), že ak správne orgány v rámci konania o správnom delikte uložili sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech páchatel'a, ktorý namietol neprimeranosť (neproporcionálnosť) peňažnej sankcie pôvodne uloženej správnym orgánom, je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj v prípade, že táto nastala hoci až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej.

63. Správny súd v intenciách zásad správneho trestania uvedených v odôvodnení tohto rozsudku, právneho názoru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR vysloveného v uznesení PL. ÚS 3/2019-86 zo dňa 12.10.2022 a v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Asan/2/2019 z 05.11.2019 a po verifikovaní skutočnosti, že v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech žalobcu ohľadom výšky/prísnosti sankcie, ktorej neprimeranosť žalobca namietal, povinne prihliadol na zmenu v právnej úprave sankcie, síce táto zmena nastala až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Asan/2/2019 z 05.11.2019, R 20/2021 Zbierka rozhodnutí Najvyššieho súdu 2/2021). Správny súd dospel k záveru, že ak v období medzi konaním žalobcu a rozhodnutím správneho orgánu došlo k nahradeniu aplikovanej právnej normy priaznivejším ustanovením pre žalobcu, je potrebné umožniť orgánu verejnej správy nanovo určiť sankciu. Podľa § 195 písm. d) SSP správny súd nie je pri rozhodovaní o žalobe vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. So zreteľom na základnú zásadu trestania upravenú v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky je potrebné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovanej trpí vadou (a rovnako aj rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra č. 1704/2016 zo dňa 13.09.2016), pre ktorú je potrebné obe rozhodnutia zrušiť, keďže vzhľadom na vývoj v právnej úprave je potrebné na uloženie trestu žalobcovi použiť neskorší zákon, ktorý je pre žalobcu priaznivejší.

64. Správny súd rešpektuje medzi inými princípmi správneho súdnictva aj princíp subsidiarity, podľa ktorého správny súd nenahrádza rozhodovacia činnosť orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného

správny súd postupujúc v súlade s článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej pre nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k výške sankcie, a vec jej vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa správny orgán obligatórne vysporiada s novou pre žalobcu priaznivejšou právnou úpravou vo vzťahu k výške sankcie v súlade so znením prechodných ustanovení v zákone o potravinách k úpravám účinným od 01.07.2022. Bude povinný okrem rešpektovania princípov správneho strestania aplikovať aj nepravú retroaktivitu, ktorá je v tomto prípade prípustná, lebo je v prospech páchatel'a. Zároveň je povinný nové rozhodnutie náležite odôvodniť v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalovanou bude aplikovaná nová právna úprava, ktorá je pre žalobcu priaznivejšia, preto súd nepovažuje za konečné odôvodnenie rozhodnutia žalovanej ani jej správnu úvahu uvedenú v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k meritu veci a k výške trestu žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené by bolo potrebné zrušiť aj rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Nitra č. 1704/2016 zo dňa 13.09.2016, ale nakoľko to žalobca nenavrhol, súd nemohol aplikovať postup v zmysle § 191 ods. 3 písm. a) SSP.

65. Podľa § 191 ods. 6 SSP, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

66. V súvislosti s návrhom žalobcu na prerušenie konania správny súd obligatórne preruší konanie, ak v konkrétnej právnej veci, ktorú prejednáva, vznikne pochybnosť o výklade práva EÚ, ktorú možnosť riešiť prostredníctvom prejudiciálnej otázky podanej Súdnemu dvoru EÚ (§ 100 ods. 1 písm. c) SSP). Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor EÚ, aby o nej rozhodol. Ak sa však takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor EÚ s výnimkou prípadov, že položená otázka je irelevantná, alebo dotknuté ustanovenie komunitárneho práva už bolo Súdnym dvorom vyložené, alebo správna aplikácia komunitárneho práva je tak jednoznačná, že o nej nie sú žiadne pochybnosti (napríklad rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci C-283/81, CILFIT). Vzhľadom na to, že súd konanie prerušil podľa § 100 ods. 1 písm. a) SSP a následne v ňom pokračoval po skončení konania vedeného pred Ústavným súdom SR v dôsledku zmeny vnútroštátnej legislatívy, ktorej sa navrhované prejudiciálne otázky týkali, súd nevidel dôvod na opätovné prerušenie konania a polozenie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ, a preto návrh na prerušenie konania za účelom polozenia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ zamietol. Správny súd v tejto súvislosti tiež dodáva, že je súdom, proti ktorého rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

67. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez zachádzania do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu účastníkov, s ktorou sa správny súd nevyporiadal v rámci tohto odôvodnenia, nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou a to aj vzhľadom na zmenu právneho predpisu s obligatórnou aplikáciou nepravého retroaktivity zo strany žalovanej. V závere súd k ostatným kasačným námietkam žalobcu uvádza, že podrobné a výstižné právne posúdenie, právnou obcou akceptované, je obsiahnuté v odôvodneniach rozsudkov NS SR sp. zn. 1Asan/32/2018 z 30.06.2020, sp. zn. 4Asan/29/2018 z 13.11.2019 a sp. zn. 7Sžo/262/2015 z 27.9.2017, na ktoré správny súd odkazuje.

68. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 175 ods. 2 SSP.

69. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.